

М. Я. Худобець

Лигін Костянтин Костянтинович

ЛИГІН Костянтин Костянтинович (21. 05. 1854, м. Кременчук, нині Полтав. обл. – 07. 05. 1932, м. Томськ, РФ) – архітектор. Закін. С.-Петербур. АМ (1879). Відтоді працював пом. арх. *В. Шретера*, [А. Гуна](#) та П. Шруйбера. 1878 і 1880 у ж. «Мотивы русской архитектуры» надрук. проекти Л. дерев'яних замських будинків у т. зв. рос. стилі. 1881 працював у м. Самара (Росія) на буд-ві (за конкурс. проектом В. Шретера) особняка П. Суботіна. Від 1881 – дійс. чл., від 1891 – член-кореспондент С.-Петербур. товариства архітекторів. Від 1885 за рекомендацією арх. [І. Кітнера](#) служив у Гол. казармен. комісії при Гол. штабі, займався спорудженням казарм, офіцер. будинків, манежів та ін. у С.-Петербурзі, містах Сизрань (нині Самар. обл.) і Телаві (Грузія). Брав участь в архіт. конкурсах: пам'ятник над могилою загиблих лейб-гвардії Фінського полку в С.-Петербурзі (отримав почес. відгук С.-Петербур. товариства архітекторів), будівля реал. училища в м. Нижній Новгород (преміюв. проект), пасаж Олександрова в м. Казань (2-а премія; обидва – Росія, усі – 1880), ратуша в Ризі та ін. Від 1895 – у Томську: 1895–1906 – архітектор Середньо-Сибір. залізниці; водночас від 1900 – у технол. інституті (від 1924 – проф.). 1903 обраний чл. Томського відділ. Імператор. рос. тех. товариства. Серед реаліз. проектів – залізнич. вокзал у м. Красноярськ (кін. 1890-х рр.), церкви на станціях Тайга (1898), Петропавловськ (кін. 1890-х рр.) і Новоніколаєвськ (нині м. Новосибірськ; 1895–99), особняк М. Асанової в м. Бійськ (нині краєзн. музей, 1909–12; усі – Росія), громад. зібрання (від рад. часу в ньому тривалий час розташовувався будинок офіцерів, нині перебуває у муніцип. власності, 1898–1900), прибутк. і торг. будинки Є. Кухтеріна (нині мерія, 1899–1900), Г. Голованова (нині гастроном, поч. 1900-х рр.), Н. Орлової (нині обл. худож. музей, 1901–03), фірми «Штоль і Шмідт» (нині центр. аптека, 1904–06), особняк Г. Флеєра (нині Палац одружень, 1905–07), єпарх. жін. училище (у рад. період створ.

військ.-мед. інститут, нині також перебуває у муніцип. власності, 1902–07), окруж. суд (нині обл. суд), комерц. училище (нині «червоний корпус» архіт.-буд. університету; обидва – 1902–04), Пирогов. училище (нині пед. коледж, 1911–12), «думський» кам'яний міст через р. Ушайка (1916) у Томську. Для облицювання багатьох будівель застосовував жовтий піщаник, першим у Томську почав зводити цегл. будинки без штукатурення. У рад. період займався переважно викладанням.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Баландин С. Н., Залесов В. Г. Творческое наследие архитектора К. К. Лыгина в Томске // Памятники истории, археологии и арх-ры Сибири. Новосибирск, 1989;
2. Романова Л. С. Творчество архитектора Константина Лыгина в Томске. Томск, 2005.

Бібліографічний опис:

Лигін Костянтин Костянтинович / М. Я. Худобець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54608>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).